

**Міністерство освіти і науки України
Львівський національний аграрний університет
Івано-Франківський коледж Львівського національного
аграрного університету**

ПОГОДЖЕНО

Директор Івано-Франківського
коледжу Львівського
національного аграрного
університету

Б.А.Костюк

“ ” 2017 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор
Львівського національного
аграрного університету
академік НААН України

В.В.Снітинський

“ ”

2017 р.

**ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА
«АГРОІНЖЕНЕРІЯ»**

Галузь знань	20 Аграрні науки та продовольство
Спеціальність	208 Агроінженерія
Рівень вищої освіти	Перший
Ступінь вищої освіти	Бакалавр
Тип диплома та обсяг програми	Одиничний, 240 кредитів ЄКТС
Освітня кваліфікація	Бакалавр за спеціальністю «Агроінженерія»
Вищий навчальний заклад	Івано-Франківський коледж Львівського національного аграрного університету

Івано-Франківськ – 2017

1. ВНЕСЕНО

кафедрою агроінженерії Івано-Франківського коледжу Львівського національного аграрного університету

2. РОЗГЛЯНУТО ТА СХВАЛЕНО на засіданні педагогічної ради Івано-Франківського коледжу Львівського національного аграрного університету (протокол №__ від «__»_____ 2017 р), як тимчасовий документ до введення стандартів вищої освіти за спеціальністю.

3. ВВЕДЕНО ВПЕРШЕ

4. РОЗРОБНИКИ:

к.т.н., доцент Василюк В.І., к.т.н. Єрмоленко В.О., к.т.н. Козирев С.М.

ЗМІСТ

1. Вступ
2. Нормативні посилання
3. Терміни та їх визначення
4. Вимоги до попереднього рівня освіти здобувачів вищої освіти
5. Обсяг освітньо-професійної програми зі спеціальності
208 «Агроінженерія» та термін навчання
6. Перелік дисциплін
7. Перелік компетентностей випускника
8. Програмні результати навчання
9. Форми атестації здобувачів вищої освіти
10. Працевлаштування випускників та подальше навчання
11. Система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти

1. ВСТУП

Відповідно до ст. 1 «Основні терміни та їх визначення» Закону України «Про вищу освіту» освітня (освітньо-професійна чи освітньо-наукова) програма – система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти в межах спеціальності, що визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання, якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти.

Призначення освітньо-професійної програми «Агроінженерія» здобувача вищої освіти ступеня бакалавра – підготовка особи до здобуття теоретичних знань та практичних умінь і навичок, достатніх для успішного виконання професійних обов'язків за обраною спеціальністю (п. 1 ст. 5 Закону України «Про вищу освіту»).

Освітньо-професійна програма «Агроінженерія» використовується під час :

- акредитації освітньої програми, інспектуванні освітньої діяльності за спеціальністю;
- розроблення навчального плану, програм навчальних дисциплін і практик;
- розроблення засобів діагностики якості вищої освіти;
- професійної орієнтації здобувачів фаху.

Освітньо-професійна програма «Агроінженерія» враховує вимоги Закону України «Про вищу освіту» та Національної рамки кваліфікацій і встановлює:

- вимоги до попереднього рівня освіти здобувачів;
- обсяг програми та його розподіл за обов'язковою та вибірковою частинами;
- термін навчання за денною та заочною формами;
- результати навчання, що очікуються;
- загальні вимоги до програм навчальних дисциплін;
- загальні вимоги до засобів діагностики;
- загальні вимоги до системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти;
- перелік дисциплін і послідовність їх вивчення.

Освітньо-професійна програма «Агроінженерія» використовується для:

- складання навчальних планів та робочих навчальних планів;
- формування індивідуальних планів студентів;
- формування програм навчальних дисциплін, практичної підготовки;
- акредитації освітньої програми;

- внутрішнього контролю якості підготовки фахівців;
- атестації здобувачів вищої освіти.

Користувачі освітньо-професійної програми «Агроінженерія»:

- здобувачі вищої освіти, які навчаються у Івано-Франківському коледжі Львівського національного університету (далі – Коледж»);
- викладачі Коледжу, які здійснюють підготовку бакалаврів спеціальності 208 «Агроінженерія»;
- Екзаменаційна комісія зі спеціальності 208 «Агроінженерія»;
- Приймальна комісія Коледжу.

Освітньо-професійна програма «Агроінженерія» поширюється на кафедри Коледжу, що здійснюють підготовку здобувачів вищої освіти ступеня бакалавра спеціальності 208 «Агроінженерія».

2. НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

Освітньо-професійна програма «Агроінженерія» розроблена на основі таких нормативних документів:

2.1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 // Відомості Верховної Ради. – 2014. – № 37, 38.

2.2. Національна рамка кваліфікацій. Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341.

2.3. Перелік галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти. Постанова Кабінету Міністрів України від 26.04.2015 № 266.

2.4. Наказ МОН України № 266 від 19.02.2015 р. «Деякі питання оприлюднення інформації про діяльність вищих навчальних закладів».

2.5. Наказ МОН України № 600 від 01.06.2016 р. «Про затвердження та введення в дію методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти».

При розробці освітньої програми використано:

Розроблення освітніх програм. Методичні рекомендації./ Авт.: В.М. Захарченко, В.І. Луговий, Ю.М. Рашкевич, Ж.В. Таланова / За ред. В.Г. Кременя. – К. : ДП «НВЦ «Пріоритети», 2014. – 120 с. (Видання здійснено в рамках проекту Європейського Союзу «Національний Темпус-офіс в Україні»).

3. ТЕРМІНИ ТА ЇХ ВИЗНАЧЕННЯ

В освітньо-професійній програмі терміни вживаються в такому значенні:

Акредитація освітньо-професійної програми – оцінювання освітньої програми та/або освітньої діяльності вищого навчального закладу за цією програмою на предмет відповідності стандарту вищої освіти; спроможності

виконати вимоги стандарту та досягти заявлених у програмі результатів навчання; досягнення заявлених у програмі результатів навчання;

Атестація – це встановлення відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти.

Бакалавр - це освітній ступінь, що здобувається на першому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньо-професійної програми, обсяг якої становить 180-240 кредитів ЄКТС. Обсяг освітньо-професійної програми для здобуття ступеня бакалавра на основі ступеня молодшого бакалавра визначається вищим навчальним закладом.

Вища освіта – сукупність систематизованих знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, інших компетентностей, здобутих у вищому навчальному закладі у відповідній галузі знань за певною кваліфікацією на рівнях вищої освіти, що за складністю є вищими, ніж рівень повної загальної середньої освіти.

Галузь знань – основна предметна область освіти і науки, що включає групу споріднених спеціальностей, за якими здійснюється професійна підготовка (частина перша статті 1 Закону України «Про вищу освіту»).

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС (частина перша статті 1 Закону України «Про вищу освіту»).

Здобувачі вищої освіти – особи, які навчаються у вищому навчальному закладі на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації.

Знання - осмислена та засвоєна суб'єктом наукова інформація, що є основою його усвідомленої, цілеспрямованої діяльності. Знання поділяються на емпіричні (фактологічні) і теоретичні (концептуальні, методологічні).

Кваліфікація – офіційний результат оцінювання і визнання, який отримано, коли уповноважена установа (компетентний орган) встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) за заданими стандартами (частина перша статті 1 Закону України «Про вищу освіту»).

Освітня кваліфікація – кваліфікація, що присуджується вищими навчальними закладами на основі стандартів вищої освіти.

Кваліфікаційна робота — це навчально-наукова робота, яка може передбачатись на завершальному етапі здобуття певного рівня вищої освіти для встановлення відповідності набутих здобувачами результатів навчання (компетентностей) вимогам стандартів вищої освіти.

Кваліфікаційний рівень — структурна одиниця Національної рамки кваліфікацій, що визначається певною сукупністю компетентностей, які є типовими для кваліфікацій даного рівня (*пункт третій Національної рамки кваліфікацій, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341*).

Компетентність — динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти (частина перша статті 1 Закону України «Про вищу освіту»).

Інтегральна компетентність — узагальнений опис кваліфікаційного рівня, який виражає основні компетентнісні характеристики рівня щодо навчання та/або професійної діяльності (пункт третій Національної рамки кваліфікацій, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341).

Загальні компетентності — універсальні компетентності, що не залежать від предметної області, але важливі для успішної подальшої професійної та соціальної діяльності здобувача в різних галузях та для його особистісного розвитку.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності — компетентності, що залежать від предметної області, та є важливими для успішної професійної діяльності за певною спеціальністю.

Кредит Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі — кредит ЄКТС) — одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин. Навантаження одного навчального року за денною формою навчання становить, як правило, 60 кредитів ЄКТС (частина перша статті 1 Закону України «Про вищу освіту»).

Магістр - це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною або за освітньо-науковою програмою. Обсяг освітньо-професійної програми підготовки магістра становить 90-120 кредитів ЄКТС, обсяг освітньо-наукової програми - 120 кредитів ЄКТС. Освітньо-наукова програма магістра обов'язково включає дослідницьку (наукову) компоненту обсягом не менше 30 відсотків.

Національна рамка кваліфікацій – це системний і структурований за компетентностями опис кваліфікаційних рівнів (*пункт перший Національної рамки кваліфікацій, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341*).

Освітній процес – це інтелектуальна, творча діяльність у сфері вищої освіти і науки, що провадиться у вищому навчальному закладі (науковій установі) через систему науково-методичних і педагогічних заходів та спрямована на передачу, засвоєння, примноження і використання знань, умінь та інших компетентностей у осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

Освітня (освітньо-професійна чи освітньо-наукова) програма – система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти в межах спеціальності, що визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти (частина перша статті 1 Закону України «Про вищу освіту»).

Результати навчання – сукупність знань, умінь, навичок, інших компетентностей, набутих особою у процесі навчання за певною освітньо-професійною, освітньо-науковою програмою, які можна ідентифікувати, кількісно оцінити та виміряти (частина перша статті 1 Закону України «Про вищу освіту»).

Спеціальність – складова галузі знань, за якою здійснюється професійна підготовка (частина перша статті 1 Закону України «Про вищу освіту»).

Уміння - здатність застосовувати знання для виконання завдань та розв'язання задач і проблем. Уміння поділяються на когнітивні (інтелектуально-творчі) та практичні (на основі майстерності з використанням методів, матеріалів, інструкцій та інструментів).

Якість вищої освіти – рівень здобутих особою знань, умінь, навичок, інших компетентностей, що відображає її компетентність відповідно до стандартів вищої освіти (частина перша статті 1 Закону України «Про вищу освіту»).

4. ВИМОГИ ДО ПОПЕРЕДНЬОГО РІВНЯ ОСВІТИ ЗДОБУВАЧІВ

Особа має право здобувати ступінь бакалавра за умови наявності в неї повної загальної середньої освіти.

5. ОБСЯГ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОГРАМИ ТА ТЕРМІН НАВЧАННЯ

Обсяг освітньої програми становить 240 кредитів ЄКТС. Обсяг обов'язкових дисциплін (у т.ч. практичної підготовки) становить 180 кредитів ЄКТС (60 %). Обсяг вибіркових дисциплін – 60 кредитів ЄКТС (40%).

Термін навчання за денною формою - 4 роки.

6. ПЕРЕЛІК ДИСЦИПЛІН

Обов'язкові дисципліни:

1. Вища та прикладна математика
2. Хімія
3. Фізика
4. Нарисна геометрія та комп'ютерна графіка
5. Паливно-мастильні та інші експлуатаційні матеріали
6. Трактори і автомобілі
7. Сільськогосподарські машини
8. Машини і обладнання для тваринництва
9. Машини і обладнання для переробки сільськогосподарської продукції
10. Експлуатація машин і обладнання
11. Технічний сервіс в АПК
12. Ремонт машин та обладнання
13. Матеріалознавство і ТКМ
14. Теоретична механіка
15. Механіка матеріалів і конструкцій
16. Теорія механізмів і машин
17. Деталі машин
18. Підйомно-транспортні машини

Вибіркові дисципліни:

1. Історія України та етнокulturологія
2. Українська мова (за професійним спрямуванням)
3. Філософія
4. Іноземна мова (за професійним спрямуванням)
5. Фізична культура
6. Комп'ютери і комп'ютерні технології
7. Гідравліка
8. Теплотехніка
9. Електротехніка та електроніка
10. Технологія виробництва, переробки та зберігання сільськогосподарської продукції
11. Електропривід і автоматизація
12. Охорона праці та безпека життєдіяльності
13. Правознавство
14. Економіка аграрного виробництва
15. Вступ до фаху
16. Взаємозамінність, стандартизація і технічні вимірювання
17. Механіко-технічні властивості сільськогосподарських матеріалів

18. Гідравлічні та пневматичні системи сільськогосподарської техніки
19. Машиновикористання в тваринництві
20. Машиновикористання в переробних підприємствах
21. Менеджмент і маркетинг
22. Правила дорожнього руху і БДР
23. Транспортний процес в АПК
24. Система «машина-поле»
25. АРМ інженера-механіка

7. ПЕРЕЛІК КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ВИПУСКНИКА

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі агропромислового виробництва та у процесі навчання, що передбачає застосування визначених теорій та методів відповідної науки і характеризується певною невизначеністю умов.
Загальні компетентності	1. Цінування та повага до різноманітності та мультикуль-турності.. 2. Здатність спілкуватися українською мовою як усно, так і письмово. 3. Здатність спілкуватися іноземною мовою. 4. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. 5. Знання та розуміння предметної області та розуміння професії. 6. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. 7. Здатність вчитися і бути сучасно навченим. 8. Здатність впроваджувати заходи з метою поліпшення безпеки праці. 9. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності	1. Здатність використовувати: - у фаховій діяльності знання таких дисциплін, як математика, фізика, хімія тощо; - здатність застосовувати моделі в агроінженерній практиці. 2. Здатність використовувати основи агрономії і тваринництва для обґрунтування механізованих технологічних процесів сільськогосподарського виробництва. 3. Здатність використовувати основи: - механіки твердого тіла і рідини; - матеріалознавства і міцності матеріалів для опанування будови, принципу роботи та теорії сільськогосподарської техніки. 4. Здатність: - до конструктивно-геометричного мислення на основі графічних моделей просторових форм; - до проектування деталей машин і механічних систем з використанням інструментів автоматизованого проектування; - до використання методів і засобів забезпечення єдності вимірювань і оцінювання їх похибок; - до використання методів управління якістю, а також задач і принципів стандартизації. 5. Здатність використовувати основи термодинаміки і гідравліки для визначення і вирішення інженерних завдань з використанням типових методів. 6. Здатність обирати і використовувати механізовані технології виробництва, переробки, зберігання, транспортування та контролю якості продукції відповідно до конкретних умов сільськогосподарського виробництва. 7. Здатність: - визначати та аналізувати технічні і експлуатаційні параметри сільськогосподарської техніки, її механізмів, систем, агрегатів та вузлів; - до визначення режимів роботи та комплектування сільськогосподарських агрегатів; - виконувати розрахунки потреби виробництва в сільськогосподарській техніці та обладнанні. 8. Здатність: - до аналізу та синтезу електричних ланцюгів, електромагнітних, електромеханічних і електронних перетворювачів енергії; - до використання технічних засобів автоматики і
---	---

	систем автоматизації технологічних процесів в аграрному виробництві; - аналізувати технологічний процес як об'єкт контролю і управління. 9. Здатність виконувати монтаж, налагодження, діагностування та випробування сільськогосподарської техніки, технологічного обладнання, систем керування і здійснювати контроль якості цих робіт. 10. Здатність організовувати використання сільськогосподарської техніки відповідно до вимог прикладної екології, принципів оптимального природокористування й охорони природи. 11. Здатність планувати і здійснювати технічне обслуговування і ремонт сільськогосподарської техніки та технологічного обладнання. 12. Здатність аналізувати та систематизувати науково-технічну інформацію для організації матеріально-технічного забезпечення агропромислового виробництва. 13. Здатність: - організовувати роботу відповідно до реалізації правових вимог безпеки життєдіяльності і охорони праці; - аналізувати показники техногенних та природних небезпек, а також планувати і виконувати відповідні захисні заходи. 14. Здатність проводити економічне обґрунтування доцільності застосування технологій в агропромисловому виробництві, інженерно-технічних заходів з підтримання машинно-тракторного парку в роботоздатному стані.
--	--

8. ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Здобувач вищої освіти після успішного завершення освітньо-професійної програми має продемонструвати заплановані знання, уміння, здатності:

1. Володіти гуманітарними, природничо-науковими та професійними знаннями; формулювати ідеї, концепції з метою використання в роботі академічного або професійного спрямування.
2. Оцінити значення гуманітарних, природничо-наукових знань; знаходити рішення у професійній діяльності, бути здатним інтерпретувати їх результати.
3. Знаходити розв'язок інженерно-технічних задач, пов'язаних з будовою, та функціонуванням с.-г. техніки, технологічних процесів виробництва, зберігання, переробки та транспортування с.-г. продукції.
4. Оцінити і аргументувати значимість отриманих результатів випробувань сільськогосподарської техніки.
5. Вибирати комплекс необхідних гуманітарних, природничо-наукових знань та професійної інформації для вирішення питань майбутньої фахової діяльності.
6. На основі персоніфікованих знань брати участь у професійних тренінгах, дискусіях, обговореннях.
7. На основі гуманітарних та професійних знань формувати етико-деонтологічні засади під час співпраці в колективі та спілкування із суб'єктами груп контактування.
8. Виявляти, узагальнювати та вирішувати проблеми, що виникають у процесі професійної діяльності, та формувати почуття відповідальності за виконувану роботу.
9. На основі гуманітарних знань демонструвати соціальний оптимізм, повагу до етичних принципів. Проявляти позитивну професійну, соціальну та емоційну поведінку і адаптувати її до системи загальнолюдських цінностей; в межах компетенції проявляти самостійність і відповідальність у роботі.
10. Ідентифікувати, відтворити навички виконання певних дій згідно з вимогами ергономіки та фізіології праці.
11. Виконувати дослідження відповідно до методик.
12. Демонструвати виконання досліджень та брати участь у внутрішньому контролі якості.
13. Знаходити розв'язок інженерно-технічних задач, пов'язаних з будовою, та функціонуванням с.-г. техніки, технологічних процесів виробництва, зберігання, переробки та транспортування с.-г. продукції.
14. Вибирати машин і обладнання та режими роботи для механізації технологічних процесів у рослинництві і тваринництві,

переробці і зберіганні с.-г. продукції. Проектувати комплекси машин для механізації агропромислового виробництва.

15. Описувати будову та пояснювати принцип дії с.-г. техніки. Вибирати робочі органи машин відповідно до ґрунто-кліматичних умов та особливостей с.-г. матеріалів.

16. Відтворювати деталі машин у графічному вигляді згідно з вимогами системи конструкторської документації. Застосовувати вимірювальний інструмент для визначення параметрів деталей машин та оцінки їх похибки.

17. Визначати показники якості технологічних процесів, машин та обладнання і вибирати методи їх визначення згідно з нормативною документацією.

18. Описувати будову та пояснювати принцип дії машин та систем, теплові режими машин та обладнання с.-г. виробництва. Визначати параметри режимів роботи гідравлічних систем та теплоенергетичних установок с.-г. призначення.

19. Розробляти та застосовувати механізовані технології відповідно до агрокліматичних умов та обґрунтовувати технології за економічними та якісними критеріями.

20. Вибирати склад машинно-тракторних агрегатів, комплексів машин та машинно-тракторного парку відповідно до умов та обсягу виробництва продукції. Організовувати раціональне використання с.-г. машин у складі технологічних ліній.

21. Застосовувати закони електротехніки для пояснення будови і принципу дії електричних машин. Визначати параметри електропривода машин і обладнання с.-г. призначення. Вибирати та використовувати системи автоматизації та контролю технологічних процесів у с.-г. виробництві.

22. Виконувати операції діагностування, технічного обслуговування та ремонту с.-г. техніки. Застосовувати методи відновлення та роботоздатності с.-г. техніки.

23. Оцінювати роботу і машин і засобів механізації с.-г. виробництва за критеріями екологічності та ефективності природокористування. Розробляти заходи із зниження негативного впливу с.-г. техніки на екосистему.

24. Складати плани-графіки виконання ремонтно-обслуговочих робіт відповідно до системи технічного обслуговування і ремонту техніки. Розробляти процеси відновлення деталей, вузлів і агрегатів с.-г. техніки.

25. Визначати склад с.-г. підприємства, потребу в пально-мастильних матеріалах, запасних частинах, насіннєвого матеріалу, кормах, добривах, препаратів хімічного захисту рослин.

26. Визначати показники з охорони праці в галузях сільського господарства. Розробляти заходи з охорони праці і безпеки життєдіяльності відповідно до правових вимог.

27. Аналізувати ринок продукції та с.-г. техніки. Скласти бізнес-плани виробництва с.-г. продукції. Виконувати економічне обґрунтування технологічних процесів, технологій, матеріально-технічного забезпечення с. г. виробництва. Застосовувати методи ефективного управління виробництва.

9. ФОРМИ АТЕСТАЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Атестація здобувачів вищої освіти здійснюється у формі:

- комплексного кваліфікаційного екзамену;
- публічного захисту дипломного проекту.

На офіційному сайті коледжу оприлюднюються тема, ПІБ автора та реферат.

Захист дипломного проекту здійснюється на відкритому засіданні кваліфікаційної комісії створеної на підставі наказу директора.

10. ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ВИПУСКНИКІВ ТА ПОДАЛЬШЕ НАВ-ЧАННЯ

Працевлаштування. Бакалавр інженер-механік може виконувати професійну роботу та займати наступні посади, що відповідають Національному класифікатору України ДК 003:2010 (із змінами)):

інженер з діагностування технічного стану машино-тракторного парку;

інженер з експлуатації машино-тракторного парку;

інженер з механізації та автоматизації виробничих процесів;

інженер з механізації трудомістких процесів;

інженер з ремонту;

інженер з діагностики;

інженер з організації та нормування праці;

інженер з організації керування виробництвом;

інженер з організації експлуатації та ремонту;

інженер з технічного аудиту;

інженер з технічного нагляду;

інженер садово-паркового господарства.

Подальше навчання. Випускники можуть продовжити навчання за другим рівнем вищої освіти, освітнім ступенем «Магістр».

11. СИСТЕМА ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Відповідно до вимог Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VII (ст. 16. Система забезпечення якості вищої освіти) у Коледжі діє

Положення про забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти.

Система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти у Коледжі передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;
- щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, педагогічних працівників Коледжу та систематичне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті навчального закладу, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;
- забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;
- забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;
- забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;
- забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях педагогічних працівників і здобувачів вищої освіти;
- контроль за матеріально-технічним забезпеченням (вимоги до матеріально-технічного забезпечення, атестація навчальних лабораторій);
- контроль за кадровим забезпеченням (система відбору педагогічних працівників; рейтингове оцінювання роботи педагогічних працівників; підвищення кваліфікації та стажування педагогічних працівників);
- контроль за навчально-методичним забезпеченням (вимоги до навчально-методичного забезпечення; підготовка та оновлення навчально-методичних комплексів дисциплін; підготовка тестових завдань);
- контроль за якістю проведення навчальних занять (контроль за якістю відкритих лекцій, практичних та лабораторних занять; контроль за якістю практичного навчання здобувачів вищої освіти; контроль за якістю самостійної роботи студентів);
- контроль за якістю знань здобувачів вищої освіти (поточний контроль знань, проміжна та семестрова атестації, директорський контроль знань, контроль за відвідуванням занять та виконанням програм навчальних дисциплін, анкетування, атестація здобувачів вищої освіти).